

ЈЕДНАЕСТА СТАТУСНА КОНФЕРЕНЦИЈА

ХАГ, 24. ЈАНУАРА 2006. ГОДИНЕ

Судија Агиус: Добро јутро, молим да се најави предмет.

Добро јутро, часни суде, предмет ИТ 036755 Тужилац против Војислава Шешеља.

Судија Агиус: Хвала. Господине Шешељ, да ли можете да пратите поступак на властитом језику?

Др Шешељ: Да.

Судија Агиус: Молим да се Тужилаштво представи.

Тужилаштво: Данијел Саксон у име Тужилаштва, ту сам са својим колегом Урлихом Масемајером ту је наш референт за предмет Ана Каталинић.

Судија Агиус: Молим да се адвокат у приправности представи.

Ван дер Спул: Добро јутро, Тјарда Едвард ван дер Спул.

Судија Агиус: Добро јутро и вама. Разлог што смо сазвали ову статусну конференцију јесте одредба правила 65 бис и по том правилу отприлике сваких 120 дана треба да се организује статусна конференција како би се организовале консултације међу странама и како би се обезбедила експедитивна припрема суђења, такође да би се установило стање у предмету и оптуженом омогућило да поставља питања у вези са предметом укључујући и душевно и физичко стање оптуженог и у вези са условима у Притворској јединици.

Последња статусна конференција одржана је 26. септембра 2005. године. Дакле, ова статусна конференција се одржава у том року од 120 дана. Разлог што се одржава овако рано ујутро је тај што је оптужени упутио мени један захтев за који сам сматрао да је оправдан и све стране у другом предмету су одлучиле да сарађују, дакле да одгоде почетак другог предмета све док се не заврши ова статусна конференција.

Прво бих хтео да кажем нешто о ономе што се дешавало у периоду између последње статусне конференције и ове данашње. Прво желим да вас обавестим о томе да ћемо најкасније у уторак или среду следеће седмице донети одлуку о електронском обелодањивању докумената оптуженом. Каснило се са том одлуком доста. Међутим, било је пуно тога о чему је требало да разговарамо и на крају смо дошли и до одлуке по том питању. Одлука је сада у завршној фази и објавиће се у уторак или најкасније у среду, након завршених консултација са другим колегама судијама из већа. Затим имамо захтев оптуженог да му се достави материјал који се цитира у претпретресном поднеску Тужилаштва. То је захтев оптуженог број 67 из децембра 2004. године. Тужилаштво је било поднело свој претпретресни поднесак 14. децембра и тада је изјавило да ће након тога доставити и списак сведока и списак доказних предмета. Након тога уследио је захтев оптуженог број 67, као што сам већ рекао, а Тужилаштво је одговорило на тај поднесак 18. јануара. Ово питање још увек није решено и не тиче се само претпретресног поднеска, списка сведока и списка доказних предмета, већ се тиче и неких других питања која ћу касније споменути. Једна од ствари које ћу касније споменути је то што, с обзиром на след догађаја претпретресни поднесак који сте раније поднели – мораћете да поднесете нови, измењени претпретресни поднесак који ће одражавати промене из нове, измењене оптужнице.

У вези са оптужницом хтео бих да кажем да је 22. октобра 2004. године Тужилаштво затражило дозволу за измену оптужнице која је првобитно била потврђена 14. фебруара 2003. године. Моје Претресно веће је 27. маја 2005. године одобрило овај захтев Тужилаштва и одредило је да предложена измењена оптужница буде оперативна оптужница, али је

затражило мања појашњења. Касније, 3. јуна прошле, 2005. године, Тужилаштво је фајлирало коригендум измењене оптужнице и појаснило је онај део који је спомињало веће, а веће је онда 8. јула 2005. године делимично одобрило тај коригендум и наложило Тужилаштву да достави модификовану измењену оптужницу у складу са тим. Тужилаштво је поднело модификовану измењену оптужницу 12. јула 2005. године, а 8. септембра прошле године оптужени је поднео свој поднесак број 101; осврнућу се касније на тај поднесак, а такође и на прелиминарни поднесак број 102, и то у складу са правилом 72 Правилника о поступку и доказима којима је оспорио модификовану односно измењену оптужницу.

Између осталог, он је оспоравао поново легалитет Међународног кривичног суда а такође и наводне недостатке у облику измењене оптужнице. Тужилаштво је на поднесак број 101 оптуженог одговорило, а такође и на прелиминарни поднесак оптуженог број 102, и то 16. септембра 2004. године. Тужилаштво је Претпретресном већу уствари указало на то да је дужина поднеска оптуженог далеко изван оквира који је утврђен директивама у вези са тим питањем и тражило је од већа да одбије поднесак оптуженог и да наложи оптуженом да припреми нови поднесак у прикладном формату, и то пре 7. октобра 2005. године.

Дана 23. септембра прошле године ја сам издао одлуку у којој сам навео да одбијам да прихватим прелиминарни поднесак оптуженог и наложио сам оптуженом да своје приговоре, уколико жели, може да достави до 7. октобра, и то у складу са директивама. Дана 10. октобра 2005. године оптужени је доставио свој поднесак број 111, затраживши одобрење да уложи жалбу на моју одлуку од 23. септембра 2005. године и да се продужи рок за улагање приговора на модификовану измењену оптужницу све до оног тренутка док не добије превод на српски језик одређених пресуда Међународног кривичног суда за Руанду. Претресно веће је одбило захтев оптуженог и 17. новембра 2005. године оптужени је поднео свој поднесак број 119, у коме је затражио дозволу да уложи жалбу на одлуку Претресног већа по поднесцима 110 и 111 и на основу тога да би ускраћивање одобрења да уложи жалбу представљало ускраћивање његовог права да уложи приговоре на модификовану измењену оптужницу. Одлука по овом поднеску још увек није донешена. Следећег уторка ја ћу се састати са својим колегама из већа како бисмо финализирали нашу одлуку по овом питању, тако да ћу највероватније у среду потписати одлуку о обелодањивању, а при крају те седмице ћу потписати и одлуку по вашем захтеву за добијање одобрења за улагање жалбе. Не ради се само о захтеву оптужбе, већ и Тужилаштво је такође поднело захтев да се дозволи улагање жалбе, и то у вези са нашом одлуком везано за шест поднесака о заштитним мерама за сведоке. Мислим да смо ми ту одлуку донели 13. децембра 2005. године, дакле пре него што смо престали са радом преко празника.

Као што сам рекао, та питања ће се размотрити. Међутим, приоритет има захтев оптуженог за дозволу за улагање жалбе, тако да не могу сада тачно да кажем када ћемо решити поднесак Тужилаштва, али одмах након тога.

Затим имамо још два поднеска које је доставио оптужени. Један се односи на његов захтев који је упутио Секретаријату да му се плати 2,339.400 америчких долара, и то за трошкове његовог експертског тима у вези са припремом његове одбране у периоду од 2003. до 2005. године. И последњи поднесак да се укине наша одлука а то је да се повуче одлука о именовању адвоката у приправности у његовом предмету. Ова два поднеска ће бити на дневном реду на састанку који ћу у уторак имати са колегама судијама. Ми смо, наравно, већ детаљно поразговарали о свему томе. Ми смо разменили ставове и мишљења и мислим да ћемо у уторак моћи да финализирамо то питање. Е сада, да ли ћемо до краја следеће седмице моћи да донесемо одлуку о томе зависиће од Тужилаштва (исправка преводиоца – од Секретаријата), односно од тога да ли ће секретар поднети своје одговоре и своје коментаре, будући да нам је потребна одређена повратна информација од Секретаријата, да видимо који је став секретара у вези са овим питањем.

Дакле, то су поднесци који су били поднесени у међувремену. Уколико ви желите да изнесете било какве коментаре о овим поднесцима, сада можете. Изволите, господине Шешељ.

Др Шешељ: Ја бих прво по питању поднеска који се тиче одлуке Претресног већа да се у овом предмету уведе функција адвоката у приправности односно стенд бај адвоката, како се то назива. Иако је таква одлука донесена пре скоро три године, она још нема ни правно утемељење у Правилнику о поступку и доказима, а камоли у Статуту Међународног суда. Та одлука је ван правног система овог Међународног суда. Ја из тога извлачим закључак да је одлука била толико у правном смислу скаредна да се судије овога Трибунала нису потрудиле ни да јој накнадно дају правно утемељење. И она постоји само у овом случају. На Међународном војном суду у Нирнбергу оптужени су имали право да потпуно слободно одлуче да ли ће се сами бранити или ће именовати адвоката, а могли су да именују адвоката без икаквих критеријума. Довољно је било да је он уписан у адвокатску комору било које државе. Ово што се овде сада ради самовољом Секретаријата, на темељу одлуке Претресног већа из 2003. године, заиста је правни апсурд који мора што пре да се отклони, бар из овога процеса који се против мене води. Можда ће то неком другом одговорати.

По питању плаћања трошкова Секретаријат упорно избегава да се децидно изјасни. По Статуту Међународног суда ја имам право на средства. Тако каже Статут Међународног суда. Мени никаква средства до сада нису додељена. Моји трошкови су 2,300.000 и нешто долара. То су објективни трошкови везани за конкретан рад, постоје докази тог конкретног рада у великом броју мојих поднесака, елабората и тако даље. Ниједна ставка није измишљена, она је финансирана на конкретном раду.

Секретаријат је од мене тражио да се изјасним о имовини коју поседујем. Ја сам му дао исцрпне и тачне информације. Чланови моје ближе и даље породице неће да сарађују са Секретаријатом. То је њихова ствар. Чланови моје породице својом имовином неће да учествују у финансирању моје одбране. Секретаријат би био у праву да на томе инсистира да има иједан доказ да сам ја од датума евентуалног извршења неког од ових кривичних дела делове своје имовине преносио члановима моје породице, па да се извуче закључак да сам ја тако намерно хтео да се доведем у ситуацију да останем без средстава којима бих могао финансирати сопствену одбрану. Међутим, ја то никада нисам урадио. Уредно сам пријавио оно што имам. Поред тога што имам, ја тражим да Међународни суд финансира моју одбрану.

Даље, Међународни суд треба да има у виду како је поступљено у свим другим процесима, колики су били трошкови одбране, па да се има у виду колико је компликован овај случај. Има процеса који су везани само за једно место и за врло ограничен временски период, па је одбрана коштала четири или пет милиона долара, а у мом случају кривична дела су распрострањена на скоро целом подручју бивше Југославије. Веома је компликовано и тешко спремати одбрану, поготово што Тужилаштво има намеру да ми приписује и кривична дела Вука Драшковића, па ми грешком доставља нека документа, а онда шаље затворску полицију да ми на силу одузима та документа, јер је открило много више него што је намеравало да открије. Такве скандалозне ствари дешавају у овом предмету.

Не може бити тајна колико је коштала одбрана у било ком случају, а Секретаријат то проглашава за тајну. Каква је то тајна – то је трошење новца Уједињених нација. Не сме бити тајна. То није питање заштићених сведока. Тужилаштво покушава да избегне ту своју обавезу.

И треће веома важно питање, мени се још онемогућава нормална сарадња са мојим правним саветницима и члановима стручног тима за припремање моје одбране. Ја непрекидно пријављујем људе који су квалификовани да буду моји правни саветници, који су се доказали као моји правни саветници припремајући ми велики број судских поднесака и елабората, а Секретаријат тражи да моји правни саветници испуњавају услове који су прописани за

адвокате. Моји правни саветници никада неће бити браниоци у овом предмету и као браниоци они мени нису потребни. Они су мени потребни баш онакви какви јесу – дипломирани правници спремни да обављају један тежак посао по мојим налозима и све док сам ја задовољан начином на који они обављају тај посао, ја их не мислим мењати нити мислим узимати некога кога би ми наметнуо Секретаријат Међународног суда, пошто је своју пристрасност Секретаријат у више наврата већ доказао и у мом предмету и у многим другим предметима.

Затим, од мене Секретаријат тражи да моји правни саветници владају енглеским или француским језиком. Да вам искрено кажем, ја уопште немам поверења у Србина који добро зна енглески или француски језик. Мене је животно искуство научило да у такве не могу имати поверења. Нема потребе да знају енглески и француски језик, важно је да добро знају српски језик и да се са мном споразумевају и да извршавају налоге које им постављам у смислу адекватне припреме моје одбране. Постављају ми услов да моји правни саветници нису проглашени кривим у релевантном кривичном поступку. Па ја долазим из земље која је пола века била под комунистичким режимом. Па нема часног човека који је истакнути интелектуалац, правник или било које друге струке, који је живео под комунистичким режимом а који није кривично одговарао бар једном у животу. Они који су тада прошли без кривичних осуда, прогона, шиканирања било које врсте, морају да се упитају о сопственој моралности. Нису се никада ни потрудили да се супротставе том режиму. Дакле, аргумент да морају бити људи који нису проглашени кривим у неком кривичном поступку апсолутно отпада, ја га не прихватам. Ја имам поверења само у оне људе који су као антикомунистички дисиденти заједно са мном страдали под тим режимом.

Затим, каже се да моји правни саветници морају бити људи који нису нарушавали поверење јавности у Међународни суд или на други начин нарушавали углед Међународног суда. Па моји правни саветници могу бити само људи који заједно са мном оспоравају углед овог Међународног суда као нелегалног. До краја овога процеса једна ставка моје одбране ће бити непрекидно оспоравање легалности. Ја од тога нећу одустати, нити ме неко може натерати да одустанем. Моји правни саветници никада нису објављивали поверљиве информације. И они су потписали споразум са мном о обелодањивању којим су се обавезали да ниједну поверљиву информацију или документ који добију од мене, а који ја претходно добијем од суда, Тужилаштва или Секретаријата неће давати на увид широј јавности. И то је сасвим довољно. Они су свесни правилничких одредби о заштити заштићених сведока, о заштити одређених докумената и шта друго може још од њих да се тражи. Секретаријат би заправо да мене натера да узем људе на које ће Секретаријат вршити утицај и тако ометати моју одбрану. Три године траје овај претпретресни поступак, скоро равно три године и те три године су испуњене покушајима Секретаријата да се онемогући моја одбрана.

На крају, инсистирам да процес што пре почне. Ако ми не дате правне саветнике и сараднике, не дате – идем сам у процес. Ако ми не дате сва документа на српском језику, не дате – идем у процес без њих. А ја вас подсећам, у Статуту Међународног војног суда који је заседао у Нирнбергу категорички је гарантовано право оптуженима да на свом језику добију сваки судски материјал, сваки судски документ. А ви овде покушавате да то изиграте. Сваки документ мора бити на папиру. Одбијате да ми дате на папиру, хоћете да ми дајете на други начин, то је ваша ствар. Разуман рок за почетак суђења је прошао.

Судија Агиус: Господине Шешељ, имате још точно једну минуту да завршите.

Др Шешељ: Ево, ја одмах завршавам, господине Агиус, поента је: сваки разуман рок за почетак овог процеса је прошао. Ваше Судско веће је избегло да се по том питању изјасни, Тужилаштво тврди да није прошао разумни рок, ја тврдим да је разумни рок од три године

претеран рок чак и да сам се са слободе бранио. Да сам на слободи чекао на почетак процеса то је претерано дуг рок, а камоли што га чекам у притвору.

Судија Агиус: Господине Шешељ, она питања која су релевантна биће предмет наших одлука. Имате ли ви каквих конкретних предлога са ваше стране?

Тужилаштво: Не.

Судија Агиус: У реду. Сада ћемо се позабавити обелодањивањем по правилу 66 а (1), након што је поднесена измењена допуњена оптужница, може ли Тужитељство потврдити да је дошло до обелодањивања пропратних материјала?

Данијел Саксон: Да, потврђујем, часни суде.

Судија Агиус: А можете ли ви то потврдити, господине Шешељ, само када је реч о пропратном материјалу за обелодањивање по правилу 66 а (1); молим реците само да или не.

Др Шешељ: Да, али вас морам подсетити да ми је део тог материјала насилно отет накнадно.

Судија Агиус: Да, у реду, ја сам тога свестан. Правило 66 а (2) и материјал који се обелодањује по том правилу. Ја ћу се сада усредоточити само на шести захтев за издавање заштитних мера сведоцима које је Тужитељство поднело 5. октобра, одлука је донесена 13. децембра 2005. Желио бих потврдити да је Тужитељство у односу на ову одлуку поднело захтев за издавање одобрења за улагање жалбе. Мислим да не можемо у погледу овога учинити ништа друго него да добијемо од Тужитељства потврду да, оставивши по страни ове одлуке, да сте ви довршили обелодањивање по правилу 66 а (2). Јесте ли ви у позицији да то потврдите?

Тужитељ: Не, нисам, часни суде.

Судија Агиус: Па каква је онда ситуација?

Данијел Саксон: Очекујемо одлуку Расправног већа.

Судија Агиус: Да, али ја сам рекао, дакако да сам ставио по страни одлуку, да сам свестан да одлука по шестом поднеску није донесена али поред тога, јесте ли обелоданили све друго?

Тужитељ: Да, све друго јесмо.

Судија Агиус: У реду, материјал по правилу 68, има ли шта још? Ја знам да је ово континуирана обавеза али има ли каквог материјала по том правилу до којег сте ви дошли, а још га нисте обелоданили?

Тужитељ: Да, часни суде и то ћемо учинити чим добијемо одлуку Расправног већа о форми обелодањивања.

Судија Агиус: У реду, ја претпостављам да сте схватили позицију. Имате ли нешто ви, господине Шешељу, што бисте додали овоме?

Др Шешељ: Да, постоји велики проблем код обелодањивања ослобађајућег материјала по правилу 68 Правилника о поступку и доказима. Тужилаштво покушава да избегне ту своју обавезу тако што ми доставља неадекватан материјал. Ја сам једном скретао пажњу Претресном већу на то што се дешава. Правило подразумева да сваки ослобађајући материјал мора имати било какву везу са поступком који се против мене води, било какву. Чак ако нема везу са поступком, да има са мном лично. Али мени Тужилаштво као ослобађајући материјал доставља записнике са ексхумације неких лешева код Приједора. Ја Приједор уопште немам у оптужници. Нема ниједно место из Босанске крајине у оптужници. Шта ће мени толики материјал са ексхумације два или три леша у околини Приједора?

Суд не сме да дозволи Тужилаштву да своју обавезу обелодањивања ослобађајућег материјала на овај начин изиграва. Тужилаштво мора подједнако воље стрпљења, рада, и савесности да уложи у проналажење ослобађајућег материјала колико улаже у само кривично гоњење. То је до сада потврђено у неколико пресуда овог Међународног суда. Ви треба да интервенишете, по мом мишљењу, да се Тужилаштво спречи да избегава своју обавезу, да се спречи да је на овај начин игнорише и да му наложите да ради онако како то Правилник прописује.

Судија Агиус: У реду, хвала, господине Шешељ. Ако постоје конкретни случајеви за које верујете да Тужитељство има у свом поседу материјал по правилу 68, а да вам није обелоданило, молим да нам то дате до знања и ми ћемо се тиме позабавити након што Тужитељству дамо прилику да се такође тиме позабави.

Када је реч о материјалу по правилу 65 (ГР), мислим да је овде ситуација посве белодана. Ви сте поднели претпретресни поднесак у децембру прошле године. С обзиром на то да је поднесена модифицирана измењена оптужница, мислим да нам треба један ажурирани предрасправни поднесак. Колико вам времена треба, односно претпостављам да сте већ размислили о томе да се почне са радом на томе, надам се барем.

Данијел Саксон: Да, Тужитељство има намеру поднети ажурирани предрасправни поднесак до краја следећег тједна, дакле до краја рада 3. фебруара 2006. године.

Судија Агиус: У реду, то ће бити преведено на ваш језик и имаћете се прилику обратити Судском већу са својим одговором.

Има ли још каквих питања која бисте желели изнети, господине Шешељ, пре него што пређемо на стање у Притворској јединици и здравствено стање.

Др Шешељ: Ја сам изнео што сам имао за данас. Ја само инсистирам да се под хитно закаже почетак процеса и да се Судско веће изјасни да ли је прошао разумни рок за почетак или није.

Судија Агиус: Хвала, вам господине Шешељ, ја вас уверавам да Међународни суд доиста жарко жели што прије започети са вашим поступком и, као што сте рекли, већ сте дуже време у притвору и чињеница да није дошло до спајања вашег поступка са другим поступцима који су били испланирани већ раније вам даје индикацију да ће ваш поступак започети прилично скоро, иначе би трајало још дуже. Дакле, позабавимо се сада стањем оптуженог. Пре свега, желио бих вас обавестити да ће у марту односно крајем фебруара, у сваком случају у једном тренутку током пролећа доћи од моје стране до наруџбе једне нове анализе зрака у вашој просторији како би се утврдило какво је стање по том питању сада, када се зна точно на што сте алергични. Наиме, оно што је садржано у извештају стручњака који смо већ пре неко време добили јесте да би посебно током пролећа могло доћи до одређене промене која би могла интересирати не само вас, него и нас. А друга ствар коју сам вам желио споменути и ако желите, могу ући у полузатворену седницу, јесте да, када сам читао извештај, ја сам добио утисак да, премда ви добивате лекове за астму, не добивате лекове за алергије од којих трпите. Не знам да ли сам добро прочитао извештај или не, али ви сте свакако у бољој позицији да знате које лекове примате. То је нешто што сам приметити у извештају и у вези са тиме сам вас желио и питати ако вам је потребна моја интервенција, интервенција других двоје судца у том погледу, но да прво чујемо што имате ви рећи па ћемо онда даље. Изволите, господине Шешељ.

Др Шешељ: Мислим да нема никакве потребе за полузатвореном седницом. Ја сам вам се, господине Агиус, већ једном изјаснио – моје здравствено стање ни за кога не треба да представља тајну, нити је оно баш толико нарочито тешко да ја сада морам на сваки начин да

запомажем због њега. Лек за поленску алергију примам у сезони алергије. Али, никакав лек против гљивица и плесни до сада нисам примао. Летос су тек открили да сам и на то алергичан, ваљда због услова у којима сам се налазио. Али не постоји довољно ефикасан лек да отклони све симптоме астме, у томе је проблем.

Судија Агиус: У реду. Но, оно што сам желио сазнати од вас је следеће: након што смо добили извештај стручњака, ви сте добивали исправне лекове и сву пажњу која вам је потребна. То је оно што сам желио чути од вас или имате неких посебних приговора које бисте желели мени изнети, а то вас питам зато што бих се ја одмах позабавио тим вашим притужбама.

Др Шешељ: Исте лекове које сам примао раније, примам и сада, ту се ништа није променило. Што се тиче конкретних услова, они су се у међувремену погоршали за све оптужене. Сви су премештени у ту зграду у којој сам ја. Да сада тражим премештај у другу, то је депласирано, више та друга не постоји. Али, у ситуацији у којој бих добио светлију ћелију, са више сунца, са више ваздуха итд., можда би то ствари донекле поправило, али ја на томе не инсистирам. Овде постоје неки много озбиљнији проблеми, зато се више не бавим тим, као што сте приметили, протеклих месеци то више не потенцирам.

Судија Агиус: Да, но постоје ли неки аспекти који се тичу вашег здравственог стања или стања у Притворској јединици које бисте ви желели изнети овде прије него ли прекинемо за данас с радом?

Др Шешељ: Најозбиљнији проблем с којим се суочавам је проблем фотокопирања. Ја већ имам око 1000 руком писаних страница текста, густо руком писаних страница. Ви знате, господине Агиус, како ја густо пишем. Ја морам то фотокопирати да бих копије доставио члановима стручног тима за помагање моје одбране, како би они то користили у својим даљим пројектима. Немам могућности да то урадим јер ми затворске власти не дозвољавају фотокопирање. То је минимум који постављам у погледу могућности за припрему моје одбране. Мени су дали додатну ћелију, ја ту ћелију годину дана не користим. Мени не треба додатна ћелија, мени треба могућност фотокопирања. Дакле, они ми непрекидно дају нешто што ми не треба а оно што ми треба упорно избегавају.

Судија Агиус: У погледу фотокопирања ви знате да смо ми потпуно упознати са вашим захтевом. Знамо да сте тај захтев изнели управнику Притворске јединице и знате да је након тога Тајништво поднело један поднесак поверљив и екс парте, у којем се каже да Притворска јединица нема дужност нити спада у њену одговорност да даје административну подршку оптуженом. Ми смо се желели уверити да сте ви упознати са ставом и приговорима тајника, који, дакако, одражавају став управника притвора и након тога сте ви поднели поднесак 114, у којем тражите да се тај став Тајништва – да, у реду, да ли примате превод?

Др Шешељ: Проблем са преводом је што се користе неки изрази које ја не разумем: “тајништво”, “тајник” итд. Тај израз не постоји у српском језику.

Судија Агиус: У реду, па мораћете се носити са тиме, господине Шешељ. Ја разумем разлику између тих ријечи и знам да понекад разлика између тог и српског језика је само у једном слову, но у сваком случају ви сте поднели поднесак број 114, у којем тражите приступ том поднеску Тајништва јер је он био поднесен као поверљив и екс парте. Ми смо вам дали дозволу за то, али смо такође рекли да Притворска јединица УН нема нити дужност нити одговорност да вам израђује фотокопије, с обзиром да сте се одлучили сами бранити. Ако желите набавити неке копије, очигледно ћете се морати сами за то побринути – то је наш став. Ја у сваком случају, колико видим, немам у спису, нити се сећам да сам то негде видио у спису да сте тражили дозволу за улагање жалбе на ову одлуку, осим ако нисам у криву. Ако има нешто друго што бисте желели изнети, господине Шешељ, изволите, молим вас да то учините.

Др Шешељ: Имам осећај, господине Агиус, као да се налазимо на два различита колосека. Ја нигде нисам рекао да је обавеза управе Притворске јединице да мени фотокопира материјал, али то је обавеза Секретаријата. Секретаријат је дужан, као што пружа административну подршку суду и Тужилаштву, да је пружи и мени. Ја по Статуту имам право на средства за припрему одбране. Једно од минималних средстава за припрему одбране је могућност фотокопирања, а мени се одговара да управник није обавезан. Па није управник обавезан, али је неко други обавезан. Обавезан је суд. Обавезан ми је суд пружити могућности за припрему одбране.

Судија Агиус: У реду, хвала. Ако имате неки ад хок поднесак који бисте желели поднети под увјетом да у знатној мјери износи нове аргументе у односу на онај претходни, онда вас позивамо да то учините, ми ћемо о том одлучити. Господине Саксон, имате ли ви каквих предлога или питања које желите изнети?

Данијел Саксон: Да, два кратка питања. Пре свега, данас током дана Тужитељство има намеру поднети поднесак којим се тражи уврштање у спис једног низа писаних изјава на основу правила 92 бис. То ћемо до краја данашњег дана поднети, часни суде. Друго, колико ја схваћам, још се једна ствар решава пред Судским већем, дакле није решена. Ради се о поднеску Тужитељства којим се тражи забрана обелодањивања имена и других идентифицирајућих информација, а он је поднесен 21. јула 2004, године. Постоји одређени хисторијат везан уз то, а тиче се поднеска који је оптужени поднео у марту 2004, којим тражи приступ свим изјавама сведока које су у поседу Тужитељства а у којима се спомиње његово име. Тужитељство је одлучило прихватити овај поднесак као захтев по правилу 66 5б, уз резерву да одређене изјаве сведока у којима се спомиње оптужениково име такође траже одређена редигирања идентитета. Дакле, након тога смо поднели поднесак којим смо тражили само допуштење Судског већа.

Судија Агиус: Сећам се тога, да.

Данијел Саксон: Мислим да и тај поднесак није решен, та ствар по правилу 66 б је такође нешто о чему би Судско веће требало одлучити, то је, дакле, одлука поред оне одлуке о форми обелодањивања.

Судија Агиус: У реду, ја ћу задржати право да изнесем свој став и став већа о томе касније. Ми ћемо то проверити, сећам се тог живо и имао сам утисак да смо то закључили, али дакако, можете ме исправити. Морам опет проверити. Имате ли још шта за рећи?

Данијел Саксон: Не.

Судија Агиус: У реду, у том случају у овом тренутку затварам статусну конференцију. Следећа ће се одржати у прописаном року од 120 дана. Обе стране ће бити о томе обавештене. Хвала вам.

Устаните, молим вас.